

HRVATSKI NARODNI ODPOR U SLUŽBI HRVATSKE DRŽAVE

ured glavnog tajnika
 general Drinjanin,
 Stan, 27. VI. 1954.

Br. Ante Kršini
 San Lorenze, Cal., USE.

(Ovo pismo se nalazi i knjigi **"PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURI A"**
 na stran 47, 48, 49, 50, 51.)

Dragi Ante !

Obe an (*obe ao sam Ti, mo.*) Ti opširno odgovoriti, pa to evo i inim, nakon što sam "smlatio" najžurnije poslove u mom malom gospodarstvu, gdje sa mojom suprugom radim i živim. Ujedno sam morao srediti i najnoviju "DRINU", a znate, da sve dolazi rukom pisano, pa sve valja ispravljati, prepisivati, zatim korekture praviti i držati veze svuda na svijetu. Ne stigne ovjek nešto pametna i sredjena napisati. Pokušati u to sada Tebi, a ako ne uspijem, onda krivi kišu, koja nas je ove no i potjerala na posao, jer se još nalazimo u izgradnji, pa je valjalo materijal u ku u unieti.

Radi "DRINE": nisam se ljutio, nego sam razaslao Okružno pismo i dao na znanje, da nikom ne emo pisati, ni slati "DRINE", ako nam svoju adresu ne potvrdi. Ljudi se ski u, a zaborave nam to javiti, pa onda uzalud pošta i novine, i propada, i vra a se i dolazi u ruke nepoznatih. Tako smo poslije Boži a sve veze, nepotvrđene i ne provjerene obustavili. Ja se veselim, da si na istom mjestu, da radiš, da imaš sredjen život itd., što se ne može re i za mnoge naše ljude.

Sada vidim da sam pisao sa Ti. To je naime naš ustaški obi aj ukorjenjen u ratu, i jedva se odu avamo od toga. Ti si stari borac, imaš i godine, pa budimo kao i drugi i govorimo si Ti.

Molim Te, da pozdraviš prijatelja Vidi a, da mu se zahvališ na pomo i datoj za "DRINU", a isto tako i moga zemljaka fra Nikolu, kao i sve "pravovjerene". Drago je ovjeku uti, da ima "svojih" i da su dobro i da se sjeaju onih, koji rade i vjeruju, jer je to podstrek i moralna pomo , koju i mi zapovjednici i te kako trebamo.

Vidim, da si prošao rat na Pacifiku, bio ranjavan, pa tako e Ti biti jasnije mnogo toga, što se događalo u Hrvatskoj, iako to nije bilo dosta, jer je ono bio klasi ni, frontalni, redoviti rat, dok smo mi vodili rat i ustanak, revoluciju i što god ho eš. Znam da je bilo gerile i na Pacifiku, ali Balkan je gori, nego svi Japanci, Malajci i koreanci skupa. Srbi su rodjeni gerilci, petsto godina pod Turcima su se hajdu ki odgajali, uzeli hajdu ke obi aje, moral, taktiku i psihologiju hajduka poprimio itav jedan narod, kraj toga brdjanin, gorski i pastirski narod, dakle pogodan za hajdukovanje. Ako bi Amerika vodila rat onake vrsti, odnosno pobijala redovitim divizijama, onda bi trebali 50 divizija, jer bi nestajale kao i njema ke.

Nadam se, da emo se na i u borbi protiv komunizma, onog Malenkovog i onog Titova, Ti kao ameri ki vojnik, ja kao hrvatski, ali za isti ideal, za slobodu, državnost naše domovine i za slobodu i dostojanstvo svih ljudi dobre volje na svijetu.

Ja imam jednog tetka i o eva brata, (*dakle stric Maksa Luburi a koji se je oženio sa Kor ule, mo*) koji se oženio sa Kor ule. Bio sam tri puta na Kor uli, još kao diete, jer sam poslije otišao u emigraciju, i onda ve znaš kako je išlo. Imao sam za vrieme rata dosta naših ustaških dobrovoljaca sa Kor ule, a ina e bilo je i tamo svašta, kako eš i sam znati, najviše radi onih gadova "digi a" Talijana. Dao Bog, da nam

Domovina bude slobodna brzo i da sretno možemo do i u naša sela i gradove, naše otoke i naša brda. Možemo u drugim zemljama i bolje živiti, ali sretni možemo biti samo tamo. *(u Hrvatskoj, mo)*

Veseli me, da je prijatelj Vidi moj zemljak. Mislim da bi morao biti od Gorice ili Sovi a, *(ja sam iz Sovi a i kod nas ima Vidi a. Da li je ovaj Vidi iz mog sela Sovi a, ne znam, mo)* iz Bekije, jer tamo ima Vidi a, a ima i u Makarskoj, na granici sa Ljubuškim. Svejedno, glavno je, da je estiti i državotvoran, a kao stari Domobranac, šta drugo može i biti. Toplo mi ga pozdravite i uru ite mu jednu moju fotografiju, koju prilažem za Njega. *(Radi se o vjen anoj slici generala Drinjanina, mo).*

Frank Fekter je bojničar, izvanredan ovjek. Veliš da ne pozna stanja u toj zemlji. Možda. A ima nešto, što je u nama, pa makar i poznavali stanje. Mi smo za rata padali kao klasje. Svaki dan i svaki as. Posebno ustaški astnici, što je i dalo podrške mom adi, da juriša, da gine i da trpi sve nepodobštine koje su Tebi dobro poznate. Pa ovjek, koji je svaki dan uo pjevati : glavo moja nisam kopa zate, dabogda te raznile granate, - nezna dobro cjeniti svoju glavu. Nau io je na pregaranje, pa mu se sve ini dobro, ako i nije dobro, kao što i nije..... Stariji su ve opekli prste sa Domobranom i Kolom, *(po svoj prilici general misli na Coca Cola, mo)* a i godine staloženog života u toj zemlji, unutarnji mir i red, blagostanje, zatim i tamošnji demokratski sistem, koji umiruje i zabrinjuje iste, - sve je to pomoglo da naši stari Domobranci druk ije gledaju na stvar, nego nova emigracija, iako smo plod istog stabla. Da, isto stablo, ali drugo podneblje, drugo kalamnjenje. U nekim mjestima: Cleveland, Chicago, New York, itd. nešto se postiglo, ali još uvijek najvi i dio starih drži se po strani, ili pak drži sa fratrima i sa UH., *(UH je Ujedinjeni Hrvati, mo)* i ne želi uti za nove. Možda jer se ne razumiju, jer se boje, itd.

Ja sam u tom pravcu mnogo poduzimao, ali sa malo uspjeha. Osim Eri a, koji je danas skupio nove, posebno nakon smrti Sulenti a, jedva ima starih, koji rade. Godine isto ine svoje, nema sumnje, ali eto vidim, da ima "starih", koji su i te kako mladi, kao i Ti. Pa kao ameri ki građani i vojnici, imate više prava, mogu nosti i mogli bi mnogo napraviti, da se krene i krenemo s mrtve to ke, ma i ne napravili udesa radi nesretne politike s Titom. Ako, dakle, u iniš koji pozitivan korak, da skupiš stare i mlade, onda si zaista izvršio svoje "držanstvo", kako bi naš Stari rekao. Ja u jako rado pomo i, ako je to mogu e, savjetom, uplivom na naše nove za moderaciju, što bilo. Možeš na mene ra unati.

Sada u pokušati dati konkretne odgovore na Tvoja numerirana pitanja odnosno stavke:

1. Upravo sam ju er itao lanak poljskog ministra Sumlakovskog, koji je predstavnik Poljaka u komitetu u Madridu, i on kaže, da treba postaviti Vladu, Vojsku, Organizme, pa makar to bilo i simboli ki, a ako mogu nešto napraviti, tim bolje. To me je i ponukalo, da sam izvukao Tvoje pismo, koje je trebalo ekati, dok dobijem odgovor od Džaferbega i nekih naših ministara, kojima sam pisao o Tvojim sugestijama. Nadam se svaki as odgovoru, ali nema sumnje, da Vlada postoji, imamo ju, samo bi ju trebalo, možda, upodpuniti i to predstavnicima drugih grupa, kontinenata, itd. Naime, da to ne budu stari ministri, nego da se uzmu i novi, mlađji elementi, uzevši u obzir kontinente, da budu po svim kontinentima razdjeljeni i da mogu tamo djelovati. *(Šteta da nemamo to pismo gosp. Ante Kršini a kojeg je pisao general Drinjaninu i vidjeti koja su to bila numerirana pitanja...Dali se je ve tada, koncem lipnja 1954. godine, osje ao sukob i razlaz Poglavnika/Luburi . Mo. Otporaš.)*

U isto vrijeme, da bi se stvorilo neke vrsti Tajnog Državnog Savjeta, sa predstavnicima na sve strane, svih socijalnih i staležkih klasa, dobi, vjera i političkih grupacija. To je potrebno, ali se bojim, da e se mo i nešto u initi, jer ovog asa mi se nalazimo još uvijek u stadiju bjegstva, koje je zapo elo 1945., jer je i sada Tito predstavnik demokracije za nas Hrvate i on odlu uje, kome e glava dolje, a nedaj Bog, da bi se Andriji *(u to doba 1954. god. bilo je su enje dru. Andriji Artukovi u u Los Angelesu za izru enje u Jugoslaviju, mo)* šta dogodilo, koliko e ljudi vjerovati, da postoji demokracija i da je sposobna za život. Dok se ne vide konture ne eg solidnijeg nedaju se ljudi upregnuti, a ne samo masa, koja se pokre e samo u predve erje velikih događaja, nego ni predstavnici nacionalnih grupa, koji još neznaju "kaj bu". *(Ovo "kaj bu" ili "bum vidili" je uobi ajna izreka dra. Vladka Ma eka. Ovo je general Drinjanin esto spominjao i ponavljao u svojim opisima u 15/16 nastavaka "Povodom smrti dra. Vladka Ma eka" koja su izlazila u novini OBRANA 1965 godine, mo)*

2. Svadje! To je posebno pitanje. Recimo "Sv. Ante /Plovidba/". *(ovo ne znam šta bi moglo zna it, osim uobi ajnih proslava u hrvatskoj emigraciji kada su se slavila tri (3) Antuna: Star evi , Radi , Paveli u zajednici sv. Ante Padovanskog 13 lipnja, te uz to i Dan HOS, mo)* Oni su jednostavno riješili stvar, nazvavši nas zlo incima, zlikovcima, banditima, fašistima, komunistima. Prema tome, kog vruga se može raditi s njima. Mi znamo o emu se radi. Vatikan ne e mir sa Titom, jer ne vjeruje u Hrvatsku. Ne vjeruje mnogo ni u pobjedu evropskog antikomunizma i kao što traže "modus vivendi" u Poljskoj, traže i u Hrvatskoj. Pa kako su Poljaci uvijek Poljaci, a mi smo, prema tome, Jugoslaveni ili Hrvati, treba akceptirati one, što je - danas. A to je Srbe, komunizam, Jugoslaviju i Beograd. Pa kako ne e da izostanu, natje u se u ocrnjenju, drugi " ekaju", tre i se ogradjuju, neki su tek oprezni, itd. To je "pobuna duhova" radi izgubljena rata. treba se spremati za novi rat. S kim da idemo?

Ma ek je pacifista, on ne e rata, a pobjediti komuniste kronicom i tolstojevštinom, to se ne može. Tko ga je pobjedio do sada? Franko, a kako, to znamo mi. Sve one, što o nama kažu, sve su rekli Franku. Baš sam o tome pisao u zadnjoj "DRINI" koju u ti dati poslati iz Clevelanda, da ne ekaš dok ti od mene stigne. Evo sada u Sydneyu : došao vl . Mihali i tražio , na brzinu, da mu se da mjese na pla a i kupi auto, da može obi i svu Australiju. Ljudi tek po eli kupovati odjela, slati sirotinji ku i koju šoldu i sada ovaj na brzinu i na friške, ho e - aute. Novi i u gotovu. E ljudi ne daju. Sada ih je proglasio sve komunistima. Doma i Srbi otišli do vlasti i rekli, da sve enik govori da su svi Ustaše komunisti. *(Dakle, za Srbe svi Hrvati su Ustaše i u ovom slu aju su sada i komunisti, mo)* I kako je upravo sada antikomunisti ki kurs, može biti vruga. Sada, ili moramo skrštenih ruku gledati, kako nas denunciraju, blate, truju stari *(strani,mo)* svjet, koji ne pozna, - ili se moramo braniti.

Teško pitanje, vrlo teško. *(Ovdje se radi o pitanju kojeg je postavio brat Ante Kršani generalu Drinjaninu da se u "DRINAMA" ne napada. General odgovara ovako kako i odgovara: "Teško pitanje, vrlo teško", mo)* I to da ine sve enici, kao Kamber *(Charles Kamber sve enik hrvatske župe u Torontu, mo)*, koji su nosili ustaške pukovni ke odore, bili "ustaški povjerenici", vršili vlast itd. I sve išlo dobro, dok Rusi nisu preplavili sve. Zar smo od heroja postali hajduci one no i, kad smo morali napustiti Zagreb? im novinari moradoše napustiti vile, aute i ne dobiše pla e, eto vraže, sve se okrenulo.

3. Imaš podpuno pravo. Ne gubiti živce i spremati se. U Domovini i inozemstvu, Svaki svoj posao, svoje mjesto i odgovornost. Nije idealno sve što postoji. Ali ono, što postoji, možda *(može, mo)* služiti za polaznu to ku. Ja sam ostao kao zalaznica sa II. Sborom ustaša, dobrovoljaca. Tukao sam se, da se mogu izvu i druge staja e i rezervne trupe, asni ke škole, itd., kako bi imali u emigraciji ljude, mladost, asnike, intelektualce, ministre i generale. Vjerovali smo, da sa Rusijom mora do i do rata i danas vjerujemo. Znaš kako smo svršili.

Ja kada sam vidio, da ljude predaju probio sam partizanski obru i vratio se natrag, kao i general Boban. *(Ovdje se mora nešto nadodati za današnje prilike i za današnji hrvatski naraštaj, a to je da je hrvatska državna vlada NDH imala jednu vrst garancije od strane Saveznika da ih se ne e izru iti Titi i partizanima. Na osnovu te nazovi "garancije" hrvatska vojska i civili su išli s pouzdanom vjerom u ruke Saveznika, tj. Zapada, a ovi su ih iznevjerili i judinskom izdajom izru ili Titi i partizanima, mo)*. Stvorio sam Križare, ja, i moji prijatelji, vodili ih i ekali. Ali šta? Kada sam vidio, da Zapad još nije zreo za obra un sa Rusima, a kako sam bio ranjen u nogu, te sam izišao van i došao u emigraciju 1947. godine. I po eo sam okupljati ljude, koje se jedva moglo zamisliti nakon Kavranove neuspjele akcije. kojom su nastradali unato mojim opomenama i savjetima.

Predalo mi je /Državni Odbor/ *(po mome saznanju radi se o novoosnovanoj organizaciji "DRŽAVNI ODBOR" kojeg su istaknuti lanovi hrvatske državne vlade NDH osnovali odmah poslije Tragedije Bleiburga. Taj DRŽAVNI ODBOR je koordinirao sve aktivnosti tadašnjeg rada hrvatskih izbjeglica, uklju ivši i Akciju Božidara Kavrana, Kavranova akcija mo)* poslove Odpora u najteže vrijeme. Nastavio sam i s pomo i "DRINE" skupio borce po celom svijetu. Nastojim sa uvati živce i zdravlje, vjeru i vedrinu. To je sve, što se u ovim okolnostima može u initi. Ja vjerujem u rat, jer poznam komunizam.

Zapovjedao sam ustaškim Zborom, imao sam 50.000 /na kraju/ vojnika - dobrovoljaca, imao sam nadzor nad više institucija za sigurnost, kaznionice, logore itd., kao i nadzor nad tajnom službom, pa znam šta je komunizam.

Za vrijeme NDH imao sam svaki dan ujutro u 8 sati u ruci sve što su rekli zapadni saveznici, kao i Moskva. Nastojim i sada initi isto i mijeriti. Radi se o vremenu. Sada nas Amerika ne e, ali e nas trebati i htjeti. Nas i sve druge. Amerika bi danas išla u preventivni rat, išli bi bez velike glavobolje, jer znaju, da e svaki dan Rusija biti ja a i da e poslie biti gore, ali NE MOGU UVJERITI SVOJ NAROD. Ne mogu stvoriti psihozu koja je potrebna da se žrtvuju milijuni ljudi. Ili ekati Ruse, koji e pokrenuti crnce, slavene, sve vrsti nezadovoljnika, sve glupane i zvekane, kojih imade i u Americi i onda e tek viditi Amerikanci, o emu se radi i šta je komunizam. Šta mi možemo: ekati i spremati se, prema skromnim sredstvima, koja nam hrvatski borci stave na raspolaganje. Ostavio sam nešto u Domovini (*ovdje on misli na oružje i drugu ratnu spremu, mo*), spremio nešto vani. Franka su nazivali istim imenima, njegov ministar i general Munoz Grandez je bio "ratni zlo inac" kao i ja i na što sam jako ponosan, ali sve e to vrijeme urediti.

Zvat e nas i mi emo i i. I ne emo zaboraviti braniti naše interese. Nama je Amerika u našoj Domovini, na Kor uli, Zagrebu i Ljubuškom. Stvar sa Titom e se riješiti na jedan ili drugi na in. Mi bi ga ubili sutra, ali bi prva Amerika optužila nacionaliste, da radimo za - Rusiju. Ne. Neka ga ubiju nezadovoljni komunisti (*to bi mu se i dogodilo da je do ekao do kraja propasti komunizma kao i rumunjski diktator Nikola au eski, mo*), kao što e i biti, ili neka ga ubiju Amerikanci, ta velika djeca, nakon što ih izda. Nitko još komunistu nije mogao poslati protiv maj ice Rusije, a najmanje pak Srbina i Crnogorca, koji su stvoreni i ciele povjesti branjeni po Rusima. Ja mislim nastaviti istim putem, i prema mogu nostima.

Sre a je, da sam se oženio dobro, naime, da mi je ženina obitelj pomogla, jer ina e sve bi bilo stalo. Ali ipak kre emo, i vjerujem, da e borci uvijek pomo i, jedan, masa, društva, grupe, ali uvijek netko. Dali e nas drugi Hrvati sliediti, to neznam. To su politika pitanja, koja su za mene riješena, jer sam djelatni general Hrvatskih Oružanih Snaga i tako meni e zapovjedati moj Vrhovni Zapovjednik. Politikom, onom strana kom i partijskom, ne mislim se baviti, ni onda, ako bi bila naša, ustaška, star evi anska. Interesira me oslobodila ke i državotvorna politika. Mnogi misle kao i ja, a mnogi misle i protivno i iz oportunističkih razloga odri u se nas, koji smo proveli itav život u borbi i koji smo JEDINA GARANCIJA ZA USPJEH.

Amerika e biti i previše okupljena svojim velikim jadima, a na našem prostoru odlučivat e Bog, Ustaše, etnici i partizani. (*Kolika velika pronicljivost!,mo*)

Drugi e ekati ishod borbe, pisati pisma i novine, hvaliti jedne ili druge, ekati i mudrovati. Prema tome, kako vidiš, ja ne mogu prisiliti ljude da idu sa mnom, jer su svi bili i jesu i bit e samo i jedino dobrovoljci. Ovi znaju ginuti, žrtvovati se. Ovi e do i sami. Ja ne mogu i ne u riješiti nijednog političkog pitanja, iako vjerujem, da e to naši riješiti u danom asu.

JA SE SPREMAM BORBOM I ŽRTVOM STVORITI POLITIKI KAPITAL U DANOM ASU, A SLUŠATI U SVAKOG TKO BUDE VODIO HRVATSKU DRŽAVU.

Imam 42 godine (*Moram ovdje nešto nadodati što me uistinu gnjavi i mu i. Imaju dvije verzije kada je rođen Vjekoslav Luburi . Neki tvrde 1913 a neki 1914 godine. Ovo njegovo rukom pisano pismo je pisano 27 lipnja 1954 godine. Dakle, po ovom pismu Maks Luburi bi trebao biti ro en 1914 a ne 1913. godine, iako se službeno može tvrditi da je ro en 6 ožujka 1913.mo*) i 25 godina se nalazim u djelatnoj službi Domovine i s oružjem u ruci. Znam, da to nije sve, što bi Hrvatska trebala od nas. Nu ovog asa i ovim okolnostima, više se ne e mo i napraviti. Imam kontakt, javan ili tajan, sa svim onima, koji bi zaista nešto mogli napraviti. Ako dodju bolji asi bit e i toga. Zavisi sve u prvom redu ipak o nama samima i onda - o Americi.

Rekao sam Ti o Americi i američkim vodjama. Znaju da treba i i u rat, ali ga se boje. Ako e međusobni strah od atomske bombe odstraniti upotrebu istih onda e komunizam i i svojim putem, oslanjaju i se na iskustvo i ovjeka. I napraviti e, nažalost, kao i dosada. Francuska ve pravi svoj mir, Engleska je radi

Indije i trgovačkih interesa nemoj na. Ostaje Amerika i američki ljudi, koji previše dobro žive, da bi shvatili, da trebaju sve izgubiti. Ali najgore je da time ne izbjele i rata. Ima tri rata : klasni, atomski i gverilski. Ali s njim treba računati.

Tisuću milijuna su komunisti organizirali i vara se onaj tko ve od 1917. godine reka, da se sruši iznutra. Roosvelot je bio paraliziran (*u ovom smislu "slabi", mo*) a Churchill ima preko 80 godina i iz vlastite perspektive i psihologije gledaju na problem svijetova. Tu je tragedija. Mi šta možemo napraviti? čekati, vjerovati i podržavati vjeru u drugima. Bog će nam svima suditi, a Povijest će ipak na kraju istinu reći i svima : velikima i malima, pobjednicima i poraženima. Mi ćemo do kraja vršiti našu misiju. Ja osobno tako mislim, i vjerujem najviše u broj preživjelih hrvatskih vojnika tako misle.

Slati ću Ti deset "DRINA". Ako želiš više piši. Daj ih starima i novima, a kada mogneš piši, ja ću Ti rado i iskreno odgovoriti na svako pitanje. Možda uvijek neće biti ono što bi ti želio, ali ja tako mislim i tako pišem. Mlad sam u godinama, ali previše star u borbi i životnom iskustvu. Znam da se komunizam može pobijediti samo borbom i krajnjom žrtvom, poznavajući njih, partiju, taktiku i psihologiju tih ljudi, znam, da valja raditi r a d i k a l n o. Pomladiti redove i čekati. A s komunistima drugog razgovora nema. Svjetlo će doći na to. To ću i u "DRINI" propagirati. Kad mognete nadjete joj prijatelja, jer 90 posto juština i džabe dobiva, a može ili neće pomoći. Vjerujem da ćemo jednom biti ponosni na ono, što smo učinili.

Rekao sam za prijatelja Vidu, a evo drugu šaljem Vama i jednu za Vladu. Pehara. Možda ste vidili uniformu hrvatskog generala, možda niste. Neka Vam bude za uspomenu. (*radi se o vjenčanoj slici generala Drinjanina i njegove supruge Isabele, mo*)

Ja se nisam predao 1945. nego sam otišao u hrvatske šume i u Vran planinu udario Stožer. Danas ga imam u Madridu i u ovoj plemenitoj zemlji nadjoh drugaricu, koja je ve Hrvatica i hrvatski misli. Ženio sam se usred Bilbao, velikog grada, u katedrali i u hrvatskoj uniformi. Donio sam ju, kao i moje oružje.

Imam ga 25 godina djelatne borbe i neću se ni predati nikada, a borit se hoću, onda KADA VIDIM DA MOGU NOSITI UNIFORMU I MOJE ORUŽJE, koje sam upotrebio protiv neprijatelja Boga, Države, Naroda i ovjeka. Imam pet rana, ožiljaka, bogato iskustvo, a nastojao sam naučiti i šta nova, pa čekam i ako Bog da, naći ćemo se još.

Još bih Vam rekao koju o FBI. (*Federal Bureau of Investigation, mo*) Naime u zadnje vrijeme su zvali naše ljude i ispitivali ih. Straše pametnjakoviće i naše ljude sa FBI. Ja se ne bojim i ako bi sutra imao prilike da izaberem, najbolje bi bilo razgovarati sa jednim od tih ljudi. Oni su inteligentni i po svojoj prilici, jedini, koji znaju šta je komunizam. Smiješno je misliti, da će nas progoniti. Rekao sam svim ljudima, nek se ne boje, a ako ih zovu, neka ponude suradnju protiv zajedničkog neprijatelja. Išli smo s Nijemcima, idemo s Amerikancima, i možda sutra opet s Nijemcima, protiv Rusa i komunizma.

A pitanje Tita će se riješiti kao i pitanje slipeg crijeva, koje za Zapad ne vrši koristne funkcije, a škoditi može.

Vas sve i vaše obitelji pozdravlja, uz naš stari pozdrav BOG I HRVATI.
odani podpis Maks.